

Montclús Vell

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 3600 metres de la carretera C-154, punt quilomètric 37'200.

Coordenades:

Latitud: 42.04746
Longitud: 2.00245
UTM Est (X): 417446
UTM Nord (Y): 4655527

Classificació

Número de fitxa 08255-126
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle IX-X
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Jaciment erosionat.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, CC.AA. 14435
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00002
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 19/10/2007 - 02:00

Descripció

El jaciment de Montclús vell es troba situat al costat de l'actual casa reedificada de Montclús, a la riba oest de la riera de Merlès, sobre una plataforma rocosa de superfície plana que no sopera els 100 m².

L'any 2003 es va dur a terme una única campanya d'excavació arqueològica en el jaciment de Montclús, derivada d'un projecte previ executat a la comarca del Berguedà i que estudià l'evolució del poblament altmedieval en aquests territoris, durant cinc campanyes de prospeccions en les que es van documentar més d'un centenar de mostres ceràmiques. D'entre elles, les ceràmiques de Montclús vell es tractaven d'un cas excepcional i mereixien especial atenció; és per aquest motiu que s'efectuà una excavació arqueològica per tal de resoldre dubtes entorn a aquest jaciment. Els materials recollits en superfície durant la prospecció indiquen un establiment ocupat en un moment imprecís dels segles VIII i XI i que, certament, va tenir una durada molt curta sense cap recuperació posterior.

L'excavació en extensió va permetre documentar dos àmbits (un habitatge i un espai destinat a la manipulació d'aliments), una estructura annexa i vuit forats de pal amb una estratigrafia ben documentada. L'àmbit 1 seria un espai rectangular bastit amb tres murs de pedra lligats en sec que delimiten l'espai per l'oest, pel sud i pel nord. L'alineació dels forats de pal permet restituir, aproximadament, el tancament d'aquest espai per la banda est, configurant un habitatge bastit amb murs de pedra i una coberta de fusta recolzada en uns pals situats en els forats que s'han documentat, fet que queda confirmat per la total absència de teules.

L'àmbit 2 seria també un espai rectangular, més petit que l'anterior, i amb quatre murs lligats en sec i amb una coberta de fusta. Es documentaren dos forats de pal i les restes d'una estructura de pedres amb un forat al mig, objectes de ferro de dos fragments d'una mola de molí manual i un element lític esfèric.

Pel que fa a la ceràmica, és abundant la de cuita reductora i oxidant en tots dos àmbits, i entre aquests, hi predominen les formes de perfil en esse.

Història

La notícia més antiga del lloc es remunta a l'any 893 -citada en l'acta de consagració de l'església de Santa Maria de Merlès- quan rep la qualificació de "villare" ("ipso villare qui dicitur Monte Cluso).

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya. Santa Maria de Merlès. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el març de 2007.

